

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Tdo/23/2019
Identifikačné číslo spisu: 2115011715
Dátum vydania rozhodnutia: 29.04.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Gabriela Šimonová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:2115011715.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Šimonovej a sudcov JUDr. Štefana Micháliku a JUDr. Petra Paludu, v trestnej veci obvineného K. N. pre obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona a iné, na neverejnom zasadnutí konanom 29. apríla 2020 v Bratislave o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 21. novembra 2017, sp. zn. 3To/73/2017, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného K. N. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Trnava zo 6. júna 2017, sp. zn. 5Tk/4/2015, bol obvinený K. N. uznaný za vinného zo spáchania v bode 1) obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák., v bode 2) zo spáchania prečinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Tr. zák. a zo zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Tr. zák., a to na tom skutkovom základe, že

v presne neustálenom čase medzi 08:00 hod. a 10:00 hod. dňa 08. novembra 2014 na presne nezistenom mieste v okrese D. Y. v úmysle usmrtiť poškodeného S. A. nar. XX. G. XXXX najmenej štyrikrát ho udrel do hlavy s doposiaľ nezisteným tvrdým tupým predmetom, čím mu spôsobil deformáciu kostí lebečnej klenby na záhlaví a v pravej spánkovej temennej oblasti a ostrým špicatým predmetom ho najmenej osemkrát bodol do tela, čím mu spôsobil tri bodné rany na hrudníku vľavo, bodnú ranu na rozhraní krku a záhlaví, dve bodné rany na chrbte vpravo a dve vľavo a ďalšie zranenie na rukách, na následky ktorých zranení poškodený zomrel, pričom bezprostrednou príčinou smrti poškodeného bolo zlyhanie mozgu v dôsledku zakrvácania pod obaly mozgu a do komôr mozgu, kde telo poškodeného S. A. bolo nájdené dňa 08. novembra 2014 asi o 15:00 hod. v kukuričnom poli oproti priemyselnému parku medzi obcou J. a mestom D.,

v presne nezistenom čase od mesiaca marec v roku 2014, na presne nezistenom mieste, doposiaľ

nezisteným spôsobom si zadovážil 1 kus podomácky upravenú palnú zbraň - pôvodne vzduchovú pušku IŽ-38 (IJ 38), výrobné číslo X 1 kus podomácky upravenú expanznú pištoľ značky Ekol, model Special 99, výrobného čísla P.-XXXXXXXX, kalibru 9 mm PA BLANC, ktoré zbrane podľa vypracovaného znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu policajného zboru ČES: PPZ-KEÚ-BA-EXP-2014/16438 sú v zmysle zákona č. 190/2003 Z. z. o zbraniach a strelive podľa § 8 ods. 4 písm. c), písm. g) zbraňami kategórie A, t. j. zbraňami zakázanými a ktoré v zmysle § 8 ods. 1 citovaného zákona je zakázané nadobúdať do vlastníctva, držať, alebo nosiť a 46 kusov nábojov kalibru 22 Long Rifle českého výrobcu Sellier & Bellot a 6 kusov nábojov kalibru 6,35 Browning českého výrobcu Sellier & Bellot, ktoré strelivo je podľa znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu policajného zboru ČES: PPZ-KEÚ-BA-EXP-2014/16438 v zmysle zákona č. 190/2003 Z. z. o zbraniach a strelive podľa § 2 odsek 1 písm. g) strelivom a jeho nadobúdanie do vlastníctva môže len držiteľ zbrojného preukazu, držiteľ zbrojnej licencie alebo držiteľ zbrojného sprievodného listu na trvalý vývoz, ktoré bez príslušného povolenia držal do dňa 10. novembra 2014, kedy o 10:00 hod. bola v rodinnom dome v D. Y. na J. ceste č. XXX/XX vykonaná domová prehliadka, pri ktorej boli uvedené veci nájdené a zaistené.

Za to bol obvinený K. N. odsúdený podľa § 145 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 37 písm. h), písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 22 (dvadsaťdva) rokov. Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák. súd obvineného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 77 ods. 1 Tr. zák. a podľa § 78 ods. 1 Tr. zák. súd obvinenému uložil ochranný dohľad v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. uložil súd obvinenému trest prepadnutia veci a to:

1 ks po domácky upravenej planej zbrane - pôvodne vzduchovej pušky IŽ - 38 (IJ 38), výrobného čísla X

1 ks po domácky upravenej expanznej pištole zn. Ekol model special 99, výrobného čísla P.-XXXXXXXX, kal. 9 mm PA blanc,

46 ks. nábojov kal. 22 long rifle , českého výrobcu SELLIER & BELLOT,

6 ks. nábojov kal. 6,35 browning, českého výrobcu SELLIER & BELLOT.

Podľa § 60 ods. 5 Tr. zák. vlastníkom prepadnutej veci sa stal štát.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd zaviazal obvineného aby nahradil poškodenej J. R., nar. XX. J. XXXX bytom J. D. č. XXX/XX škodu vo výške 798,67 EUR z titulu pohrebných nákladov.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený K. N. odvolanie. Krajský súd v Trnave o ňom rozhodol uznesením z 21. novembra 2017, sp. zn. 3To/73/2017, tak, že ho podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Obvinený K. N. podal prostredníctvom obhajcu JUDr. Milana Kuhajdu dovolanie smerujúce proti naposledy zmienenému rozhodnutiu odvolacieho súdu z 21. novembra 2017, sp. zn. 3To/73/2017. Ako dovolacie dôvody uplatnil tie podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. e), písm. g) a písm. i) Tr. por.

V súvislosti s uplatnenými dovolacími dôvodmi podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. e), písm. g) a písm. i) Tr. por. obvinený K. N. okrem iného namietal, že prokurátor JUDr. Adrián Gellen, ako aj predseda senátu Marián Kusy mali byť z konania z dôvodu zaujatosti vylúčení. Zaujatosť sudcu i prokurátora sa prejavila v hodnotení dôkazov a postupoch, ktoré sa javia ako nanajvyš neštandardné. Súd ďalej logicky nevysvetlil, prečo a z akého dôvodu uveril výpovediam z prípravného konania v tých častiach, ktoré sú v neprospech obvineného, ale sú v rozpore s výpoveďami uskutočnenými na hlavnom pojednávaní. Nie je prípustné, aby súd účelovo vyberal a vykladal len dôkazy v neprospech obvineného. Orgány činné v trestnom konaní vykonali jednostranne len dôkazy, ktoré použili na jeho usvedčenie. Vôbec sa nezaoberali dôkazmi, ktoré žiadal vykonať, ktoré by potvrdzovali jeho obhajobu. Jeho právo na obhajobu

a riadny a spravodlivý proces bolo zároveň porušené aj postupom súdu, keď výpoveď svedkyne G. T. považoval za vierohodnú, napriek záverom znaleckého posudku PhDr. Kataríny Haidovej. Tiež obvinenie K. N. z nedovolaného ozbrojovania je založené len na výpovedi T. F.. Súd bezdôvodne ignoroval svedectvo T. X.. Aj tento postup prokurátora a súdu svedčí o subjektívnej zaujatosti.

Záverom obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) podľa § 368 ods. 1 Tr. por. vyslovil, že rozsudkom Okresného súdu Trnava č. 5Tk/4/2015, zo dňa 6.6.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava, sp. zn. 3To/73/2017, zo dňa 21. novembra 2017, bol porušený zákon v neprospech obvineného, podľa § 386 ods. 2 Tr. por., zrušil zmienené rozhodnutia a podľa § 388 ods. 1, ods. 2 Tr. por. prikázal Okresnému súdu Trnava, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol v inom zložení senátu.

K podanému dovolaniu sa vyjadrila prokurátorka Krajskej prokuratúry v Trnave, a to v tom smere, že ho považuje za nedôvodné, z dôvodu, že nie sú splnené zákonné podmienky, preto ho navrhla v zmysle ustanovenia § 382 písm. c) Tr. por. odmietnuť.

Obvinený podaním zo 6. mája 2019 prostredníctvom svojho obhajcu ešte doplnil dovolanie o skutočnosť, že skutková veta a opis skutku v rozsudku neobsahuje prísnejšiu kvalifikáciu a zrozumiteľný výrok o tom, že išlo o chránenú osobu. Kvalifikáciu konania je tak potrebné podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák. považovať za právne nepodloženú a nesprávnu.

Najvyšší súd ako dovolací súd (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky pre jeho podanie a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu [§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h) Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.], osobou oprávnenou na jeho podanie [§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.], prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.), na príslušnom súde (§ 370 ods. 3 Tr. por.), že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti (§ 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por.) a tiež, že obvinený pred jeho podaním využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok, o ktorom bolo rozhodnuté (§ 372 ods. 1 Tr. por.).

Najvyšší súd následne na neverejnom zasadnutí podľa § 381 Tr. por. zistil, že podané dovolanie nie je dôvodné a podľa § 382 písm. c) Tr. por. ho odmietol, keďže je zrejmé, že dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. e), písm. g) a písm. i) Tr. por. nie sú splnené.

Dovolací súd úvodom pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Nielen z označenia tohto opravného prostriedku ako mimoriadneho, ale predovšetkým zo samotnej úpravy dovolania v Trestnom poriadku je zrejmé, že dovolanie nie je určené k náprave akýchkoľvek pochybení súdov, ale len tých najzávažnejších, mimoriadnych, procesných a hmotnoprávných chýb. Tie sú ako dovolacie dôvody taxatívne uvedené v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por., pričom v porovnaní s dôvodmi zakotvenými v Trestnom poriadku pre zrušenie rozsudku v odvolacom konaní sú koncipované podstatne užšie.

Dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktorým bola vec právoplatne skončená. Predstavuje tak výnimočný prielom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Preto sú možnosti podania dovolania, vrátane dovolacích dôvodov, striktné obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia riadna opravná inštancia a dovolanie nebolo chápané len ako „ďalšie“ odvolanie.

Čo sa týka viazanosti dovolacieho súdu dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené v zmysle § 385 ods. 1 Tr. por., k tomu treba poznamenať, že táto sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Tr. por.) a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Tr. por. z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Tr. por. Teda zjednodušene povedané, podstatné sú vecné argumenty uplatnené dovolateľom a nie ich subsumpcia (podradenie) pod konkrétne ustanovenia § 371 Tr. por.

Z toho potom vyplýva, že v prípade, ak chybám vytýkaným v dovolaní v zmysle § 374 ods. 1 Tr. por. nezodpovedá dovolateľom označený dôvod dovolania podľa § 371 Tr. por. a ani iný dôvod dovolania uvedený v tomto (naposledy uvedenom) ustanovení, dovolací súd dovolanie odmietne podľa § 382 písm. c) Tr. por., alebo zamietne podľa § 392 ods. 1 Tr. por. bez toho, aby zisťoval inú chybu napadnutého rozhodnutia alebo konania, ktorá by zodpovedala právnomu dôvodu dovolania označenému dovolateľom v zmysle § 374 ods. 2 Tr. por.

Ak ale dovolací súd zistí chybu rozhodnutia alebo konania, vecne špecifikovanú dovolateľom podľa § 374 ods. 1 Tr. por., ktorej pri jej správnej právnej (procesnej) kvalifikácii zodpovedá iný právne uplatniteľný dôvod dovolania, než ktorý dovolateľ uviedol v dovolaní v zmysle § 374 ods. 2 Tr. por., dovolací súd dovolaniu vyhovie postupom podľa § 386 a nasledujúcich ustanovení Trestného poriadku a zistenú chybu vo výroku svojho rozsudku podradí pod dovolací dôvod zodpovedajúci zákonu (viď k tomu bližšie uznesenie najvyššieho súdu zo 16. augusta 2011, sp. zn. 2 Tdo 30/2011, publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 120/2012).

Podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Vo všeobecnosti ku dovolaciemu dôvodu ustanovenia § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. najvyšší súd poukazuje na to, že právo na obhajobu je jedným zo základných charakteristík spravodlivého procesu a je potrebné ho chápať ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu.

Tento dôvod môže byť naplnený len v takom prípade, ak zistené porušenie práva na obhajobu bolo zásadné (teda nie akékoľvek, resp. nie každé porušenie práva obvineného na obhajobu zakladá daný dovolací dôvod). V danej spojitosti najvyšší súd zdôrazňuje, že pod zásadným porušením práva na obhajobu možno rozumieť stav, ak došlo v trestnom konaní k pochybeniu, ktoré malo, resp. mohlo mať vplyv na konečný výsledok tohto konania.

Pri posudzovaní, či bolo zásadným spôsobom porušené právo obvineného na obhajobu, sú dôležité konkrétne okolnosti prípadu, ktoré je potrebné vyhodnotiť individuálne ako i vo vzájomných súvislostiach.

Konkrétne ku dovolacím námietkam subsumovanými pod dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por., týkajúcich sa vyhodnotenia vierohodnosti výpovede svedkyne, ktorá má byť spochybnená závermi znaleckého posudku a použitia prepisu telefonického záznamu ako dôkazu, najvyšší súd konštatuje, že namietané zo strany obvineného v danej veci nepredstavuje porušenie jeho práva na obhajobu zásadným spôsobom v zmysle uplatneného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por.

Najvyšší súd pripomína, že hodnotenie dôkazov spôsobom, ktorý nezodpovedá predstávam obvineného, nepredstavuje porušenie jeho práva na obhajobu zásadným spôsobom v zmysle uplatneného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. Jedná sa o skrytú formu vyjadrenia záujmu obvineného, aby boli vykonané dôkazy vyhodnotené v jeho prospech.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. tak nie je splnený.

V zmysle § 371 ods. 1 písm. e) Tr. por. dovolanie možno podať, ak vo veci konal, alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania.

Dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. e) Tr. por. považoval obvinený za splnený v tom, že vo veci konajúci prokurátor a predseda senátu súdu prvého stupňa mali byť z konania vylúčení z dôvodu zaujatosti spočívajúcej najmä v hodnotení vo veci vykonaných dôkazov.

Najvyšší súd na tomto mieste ku citovanému dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. e) Tr. por. len uvádza, že rozdielnosť, resp. odlišnosť právnych názorov neodôvodňuje zaujatosť zo zákonom predpokladaných dôvodov.

Ani dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. e) Tr. por. nie je splnený.

Pokiaľ ide o uplatnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom. Vo vzťahu k tomuto dovolaciemu dôvodu je potrebné poznamenať, že ho možno úspešne uplatňovať v prípadoch, keď je rozhodnutie súdu založené na dôkazoch, ktoré neboli vykonané zákonným spôsobom. Pokiaľ ide o porušenie zákona, v tejto súvislosti najvyšší súd už stabilne v rámci svojej rozhodovacej činnosti zdôrazňuje, že také porušenie by malo svojou povahou a závažnosťou zodpovedať porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čomu napokon zodpovedá i samotná povaha dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku. Z uvedeného potom logicky vyplýva, že nesprávny procesný postup súdu pri vykonávaní dôkazov môže byť úspešným dovolacím dôvodom v zmysle § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. len vtedy, ak mal, resp. má negatívny materiálny dopad na práva obvineného. Ak sa nepreukážu takéto účinky nesprávneho procesného postupu pri vykonávaní dôkazov, potom nemožno hovoriť o naplnení dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. K porušeniu práva na spravodlivý proces by pritom mohlo dôjsť len vtedy, ak by odsúdenie obvineného bolo založené výlučne alebo v rozhodujúcej miere na dôkaze, ktorého vykonanie sa spochybňuje.

Proces dokazovania (a to nielen z hľadiska hodnotenia obsahu jednotlivých dôkazov, ale aj z hľadiska rozsahu dokazovania) je ovládaný zásadou voľného hodnotenia, kedy po vykonaní logických úsudkov v kontexte všetkých vo veci vykonaných dôkazov dochádza k vydaniu meritórneho rozhodnutia. Zákon pritom neurčuje a ani nemôže určiť konkrétne pravidlá, podľa ktorých by sa malo vychádzať v konkrétnom prípade pri určení rozsahu dokazovania alebo pri hodnotení obsahu dôkazov, prípadne ich vzájomnej súvislosti. Jediným všeobecným pravidlom určujúcim rozsah dokazovania je zásada vyjadrená v ustanovení § 2 ods. 10 Tr. por., podľa ktorej orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Zásada voľného hodnotenia dôkazov, vybudovaná na vnútornom presvedčení orgánov činných v trestnom konaní a súdu znamená teda myšlienkovú činnosť, ktorá vytvára pre súd možnosť dostatočného priestoru v rámci vlastnej úvahy k tomu, aby sám určil rozsah dokazovania a vykonal prípadnú selekciu navrhovaných dôkazov procesnými stranami v obsahovom kontexte významu navrhovaných dôkazov niektorou z procesných strán v porovnaní s množstvom, kvalitou a závažnosťou tých dôkazov, ktoré už boli vo veci vykonané.

Dovolací súd ustálil, že na zistenie skutkového stavu v tejto veci boli súdom všetky dôkazy vykonané zákonným spôsobom a zároveň v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. náležite vyhodnotené, vrátane použitia prepisu zvukového záznamu ako dôkazu v danom trestnom konaní.

V konečnom dôsledku dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. nie je splnený.

Čo sa týka dovolacieho dôvodu § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať, ani meniť.

Ako z uvedeného ustanovenia, tak aj z inštitútu dovolania je zrejmé, že trestné konanie je v zásade dvojinštančné. Dovolací súd je teda viazaný zisteným skutkovým stavom veci tak, ako ho ustálili súdy nižšej inštancie. Rovnako nie je oprávnený ani posudzovať spôsob hodnotenia dôkazov a závery, ktoré z dokazovania súdy vyvodili a ktoré sú podkladom pre zistenie skutkového stavu.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. je potrebné taktiež uviesť, že pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii tohto dovolacieho dôvodu je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili sudy prvého a druhého stupňa, teda dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia. Dovolací súd skutkové zistenia urobené súdmi prvého a druhého stupňa nemôže ani meniť, ani dopĺňať (to neplatí len pre dovolanie ministra spravodlivosti podané podľa § 371 ods. 3 Tr. por.). Povedané inými slovami, vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi prvého prípadne druhého stupňa, vyjadrenému v tzv. skutkovej vete výroku, môže obvinený v dovolaní uplatňovať len námietky právneho charakteru, no nikdy nie námietky skutkové.

Za skutkové sa pritom považujú tie námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania, prípadne proti hodnoteniu dôkazov súdmi oboch stupňov. Dovolací súd nemôže posudzovať správnosť a úplnosť skutkových zistení aj preto, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať (dokazovanie tu právna úprava pripúšťa len celkom výnimočne a v značne obmedzenom rozsahu, keď môže byť zamerané výlučne na to, aby mohlo byť rozhodnuté o dovolaní - vid' § 379 ods. 2 Tr. por.). Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, alebo korigovať len odvolací súd (v zmysle druhej vety § 317 ods. 1 Tr. por. však nie obligatórne). Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu „odvolaciu“ inštanciu zameranú k preskúmaniu rozhodnutí súdu druhého stupňa.

Z kontextu vyššie uvedeného je potom zrejmé, že tvrdenia obvineného K. N., ktoré smerovali len k nesprávnosti a neúplnosti skutkových zistení, rozsahu dokazovania a hodnoteniu dôkazov, stoja zjavne mimo uplatnený dovolací dôvod § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. ako i akéhokoľvek iného uplatniteľného dovolacieho dôvodu, a preto sa nimi nie je potrebné ďalej zaoberať.

Pokiaľ ide o právne posúdenie konania obvineného, najvyšší súd uvádza, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s právnou kvalifikáciou vykonanou súdmi nižšieho stupňa.

Vo všeobecnosti sa žiada podotknúť, že podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní (ktorého správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže skúmať a meniť) bol subsumovaný (podradený) pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje potom naplnenie dovolacieho dôvodu v zmysle § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. Dovolací súd pritom opätovne zdôrazňuje, že konanie K. N. bolo subsumované pod správne skutkové podstaty.

Ani dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. teda nie je splnený.

S poukazom na vyššie uvedené najvyšší súd rozhodol tak, ako je vyjadrené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.